

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 399/2025-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **PROMETHEUS, s.r.o.**, Štefánikova 18, Humenné, IČO 46 767 631, zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Šepel'ovou, Námestie slobody 13/25, Humenné, proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č. k. 29Cb/9/2020-241 z 30. januára 2025 a postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Návrhu na odklad vykonateľnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 22. apríla 2025 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru a práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia a postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal. Napadnuté uznesenie navrhuje zrušiť a domáha sa aj zrušenia nesprávneho procesného postupu, ktorého dôsledkom je nadobudnutie právoplatnosti uznesenia okresného súdu č. k. 29Cb/9/2020-190 z 26. júla 2023, ktorého vykonateľnosť navrhuje odložiť do právoplatného rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej s odôvodnením, že jeho okamžitým výkonom dôjde k zmareniu výsledku reštrukturalizačného konania. Sťažovateľka si uplatňuje právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením Okresného súdu Prešov uverejneným v Obchodnom vestníku 3. marca 2022 bolo proti sťažovateľke začaté reštrukturalizačné konanie. Uverejnením uznesenia Okresného súdu Prešov v Obchodnom vestníku 11. apríla 2022 došlo k povoleniu reštrukturalizácie sťažovateľky. Napokon uverejnením uznesenia Okresného súdu Prešov v Obchodnom vestníku 23. decembra 2022 došlo k schváleniu reštrukturalizačného plánu a ku skončeniu reštrukturalizácie.

3. Pred začatím reštrukturalizačného konania sťažovateľka vystupovala ako žalovaná v civilnom sporovom konaní o zaplatenie sumy 9 700 eur s príslušenstvom vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 29Cb/9/2020. Sťažovateľke bola rozsudkom právoplatným 7. apríla 2022 uložená okrem iného povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka č. k. 29Cb/9/2020-190 z 26. júla 2023 určil výšku náhrady trov konania na 1 614,55 eur.

4. Proti tomuto uzneseniu sťažovateľka podala sťažnosť, v ktorej namietala, že v *ex lege* zastavenom konaní v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) nemožno rozhodovať o trovách konania. Argumentovala, že nárok na náhradu trov konania konštituovaný 7. apríla 2022 je pohľadávkou, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou.

5. Okresný súd napadnutým uznesením vydaným sudcom sťažnosť sťažovateľky zamietol. Poukázal na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 513/2023 vydaný v identickej veci sťažovateľky a, vychádzajúc z jeho záverov, konštatoval, že nárok na náhradu trov konania bol v prípade veriteľa sťažovateľky právoplatne judikovaný 7. apríla 2022 a k začatiu reštrukturalizačného konania sťažovateľky došlo 3. marca 2022 (zverejnenie uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania v Obchodnom vestníku), predmetná pohľadávka vznikla až po začatí reštrukturalizačného konania, a preto predstavuje prednostnú pohľadávku, ktorú nebolo nutné prihlásiť prihláškou v rámci reštrukturalizačného konania a skončením reštrukturalizácie sa nestala nevymáhateľnou. Zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka je možné iba za predpokladu, že je vecné nesprávne. Sťažovateľka v sťažnosti neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia o výške trov konania.

II.

Sťažnostná argumentácia

6. Sťažovateľka svojou ústavnou sťažnosťou namieta nevysporiadanie sa s jej kľúčovým argumentom, že vyšší súdny úradník rozhodol v *ex lege* zastavenom konaní, v ktorom okresný súd nemal právomoc rozhodovať (čl. 2 ods. 2 ústavy), pretože v zastavenom konaní nemožno rozhodovať ani o trovách konania, zastavuje sa ako celok vrátane konania o trovách. Rozhodovanie okresného súdu v mnohých *ex lege* zastavených súdnych konaniach sťažovateľky nekorešponduje so zámerom zákonodarcu a marí reštrukturalizačné konanie sťažovateľky.

7. Sťažovateľka spochybňuje právne posúdenie momentu začatia reštrukturalizácie a vzniku pohľadávky s poukazom na čl. 2 ods. 7 a 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (ďalej len „nariadenie“) [na účely tohto nariadenia: „rozhodnutie o začatí insolvenčného konania“ zahŕňa: i) rozhodnutie akéhokoľvek súdu o začatí insolvenčného konania alebo o potvrdení začatia takéhoto konania a ii) rozhodnutie súdu

o vymenovaní správcu,“ a „okamih začatia konania“ je okamih, v ktorom rozhodnutie o začatí insolvenčného konania nadobúda účinky, a to bez ohľadu na to, či je rozhodnutie konečné], považuje za určujúce zverejnenie uznesenia o povolení reštrukturalizácie zo 4. apríla 2022 v Obchodnom vestníku (12. apríl 2022) pre začatie reštrukturalizácie. Nárok žalobcu na trovy konania bol konštituovaný 7. apríla 2022 nadobudnutím právoplatnosti rozsudku okresného súdu, teda pred začatím reštrukturalizácie sťažovateľky 12. apríla 2022, a preto ide o pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii sťažovateľky uplatňuje prihláškou a na ktorú účinky predmetného reštrukturalizačného konania pôsobia.

8. V tejto súvislosti spochybňuje aj závery ústavného súdu (III. ÚS 513/2023) jednak vo vzťahu k názoru, že zastavenie konania má dopad iba na jeho meritum, pričom podľa jej názoru nemožno stotožňovať zastavenie konania podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a podľa zákona č. 7/2005 Z. z., ako aj z dôvodu, že nereflektuje na jej argumentáciu nariadením.

III.

Predbežné prerokovanie sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie označených práv sťažovateľky nesprávnym procesným postupom okresného súdu v *ex lege* zastavenom súdnom konaní v zmysle § 156 zákona č. 7/2005 Z. z. a vydaním napadnutého uznesenia ako aj jeho nedostatočným odôvodnením keďže okresný súd v ňom neposkytol odpoveď na podstatné argumenty vznesené sťažovateľkou.

10. V skutkovo a právne podobných veciach sťažovateľky (nálezy sp. zn. III. ÚS 282/2024 a sp. zn. III. ÚS 513/2023) už ústavný súd zaujal právny názor na problematiku riešenú aj v tomto konaní. Ústavný súd pritom vychádzal z premisy, podľa ktorej pohľadávky, ktoré vznikli počas reštrukturalizačného konania, sú všetky pohľadávky, ktoré vzniknú veriteľom od zverejnenia uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania v Obchodnom vestníku (Ďurica, M. *Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár*. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2021. s. 957, III. ÚS 513/2023). Uznesenie o začatí reštrukturalizačného konania bolo pritom zverejnené v Obchodnom vestníku 3. marca 2022. Pokiaľ okresný súd na podklade už uvádzaných premís vychádzal zo skutočnosti, že nárok na náhradu trov konania bol právoplatne judikovaný 7. apríla 2022, pričom k začatiu reštrukturalizačného konania došlo 3. marca 2022, ústavne udržateľný bol jeho záver o tom, že pohľadávka žalobkyne vznikla až po začatí reštrukturalizačného konania, a preto podľa § 120 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. predstavuje prednostnú pohľadávku, ktorú nebolo nutné prihlásiť prihláškou v rámci reštrukturalizačného konania a skončením reštrukturalizácie sa nestala nevymáhateľnou.

11. Sťažovateľka, argumentujúc ustanoveniami nariadenia, prezentuje názor, že rozhodujúcim pre posúdenie konštituovania nároku na náhradu trov konania a jeho povahy (prednostnej pohľadávky, alebo pohľadávky, ktorá sa uplatňuje prihláškou v reštrukturalizácii) je okamih zverejnenia uznesenia o povolení reštrukturalizácie, nie zverejnenia uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania.

12. K rovnakej argumentácii sťažovateľky už ústavný súd zaujal svoje stanovisko v uznesení č. k. II. ÚS 254/2025-15 z 30. apríla 2025. Vychádzajúc z § 113 ods. 3, § 116 ods. 1, § 118 ods. 1 a 4 zákona č. 7/2005 Z. z. z a čl. 2 ods. 8 nariadenia, s odkazom na už vyslovené názory (III. ÚS 513/2023) a na odbornú literatúru konštatoval, že nezistil dôvod, pre ktorý by mal svoj

názor na to, že pohľadávky, ktoré vznikli počas reštrukturalizačného konania (po zverejnení uznesenia o jeho začatí), sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou, ale ide o prednostné pohľadávky, meniť, resp. považoval za nesprávny právny názor sťažovateľky, podľa ktorého je pre právne posúdenie podstatný dátum povolenia reštrukturalizácie, ktorý nevyplýva ani z čl. 2 ods. 7 a 8 nariadenia (porov. II. ÚS 284/2025).

13. Ústavný súd je v záujme zachovania princípu právnej istoty povinný dávať v rovnakých (porovnateľných) podmienkach rovnakú odpoveď na určitú právne relevantnú otázku. Uvedená požiadavka sa premieta do viazanosti ústavného súdu svojou predchádzajúcou judikatúrou. Ani v okolnostiach prejednávanej veci ústavný súd nevzhlíada dôvod sa od už prezentovaných záverov odchýliť.

14. Okresný súd v napadnutom uznesení odcitoval nosnú argumentačnú časť nálezu sp. zn. III. ÚS 513/2023 (bod 13 napadnutého uznesenia) vrátane časti týkajúcej sa vyčíslenia nároku na náhradu trov konania po zastavení sporového konania v zmysle § 156 zákona č. 7/2005 Z. z. Preto námietku sťažovateľky o nedostatku odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu pre absenciu reakcie na kľúčovú námietku, že okresný súd rozhodol o výške trov v *ex lege* zastavenom konaní bez toho, aby na to mal právomoc, nemožno akceptovať (porov. aj II. ÚS 254/2025).

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd v prejednávanej veci konštatuje, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu ani postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal, a označenými právami sťažovateľky nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a odmietol ju ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (bod 1 výroku tohto uznesenia).

16. V tejto súvislosti možno len doplniť, že po oboznámení sa so sťažnosťou sťažovateľky proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom je zrejmé, že v ňom sťažovateľka výslovne neuplatnila argumentáciu ustanoveniami nariadenia, na základe ktorej (po prvýkrát) v ústavnej sťažnosti spochybňuje možnosť konštituovania nároku na náhradu trov konania ako prednostnej pohľadávky v období medzi zverejnením uznesenia o začatí reštrukturalizačného konania a zverejnením uznesenia o povolení reštrukturalizácie. Podľa ústavného súdu je preto táto námietka z dôvodu nevyčerpania možnosti uplatniť ju už v rámci riadneho opravného prostriedku z materiálneho hľadiska neprípustná. Princíp subsidiarity zasahuje aj do argumentačnej (vecnej) časti ústavnej sťažnosti a sťažovateľ je povinný podľa judikatúry ústavného súdu uplatniť v konaniach predchádzajúcich ústavnej sťažnosti rovnakú argumentáciu, ako uplatňuje v návrhu na konanie o ústavnej sťažnosti (porov. napr. I. ÚS 627/2023). Preto je v prejednávanej veci prítomný aj dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti v časti pre jej neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

17. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu ústavný súd nevyhovел ani návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia okresného súdu č. k. 29Cb/9/2020-190 z 26. júla 2023 (bod 2 výroku tohto uznesenia) a ostatnými uplatnenými návrhmi sa už nezaoberal, pretože ide o výroky viazané na vyslovenie porušenia práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu